

മധുരമായ കുട്ടികളേ-ശ്രേഷ്ഠമായി മാറുന്നതിനുവേണ്ടി സദാ ശ്രീമതത്തിലുടെ നടന്ന് മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കു. ലക്ഷ്മീനാരായണനും ശ്രീമതത്തിലുടെയാണ് ഇതെല്ലാം ശ്രേഷ്ഠരായി മാറിയത്.

ചോദ്യം:- ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലും ശോമുവത്തിഞ്ചേ ഓർമ്മചിഹ്നം എന്തിനാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്? **ഉത്തരം:-** എന്തുകൊണ്ടുനാൽ സംഗമത്തിൽ ബാബു ജണാനത്തിഞ്ചേ കലശം മാതാക്കളിലാണ് വെച്ചിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ മാതാക്കളുടെ വായിലുടെ ജണാനാമൃതം വരുന്നു. ഇതിലുടെയാണ് എല്ലാവരും പാവനമായി മാറുന്നത്. അതിനാലാണ് ഭക്തിയിൽ ശോമുവത്തിഞ്ചേ ഓർമ്മചിഹ്നം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ശോമാതാക്കളാണ്, സർവരുടെയും മനോകാമനകൾ പൂർത്തീകരിക്കുന്നത്. അതിനാലാണ് നിങ്ങളുടെ ഓർമ്മചിഹ്നങ്ങളാണ് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്.

ഗീതം:- നയനഹീനർക്ക് വഴി കാണിയ്ക്കു പ്രഫേ....

കൊ ശാന്തി. കുട്ടികൾ ഗീതം കേട്ടു. ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർക്ക് വഴി പറഞ്ഞു തരു. അല്ലയോ പ്രഭു എന്നു പറഞ്ഞ് തന്റെ അച്ചുനെ ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നു. അവരെ പരംപിതാ പരമാത്മാ എന്നു പറയുന്നു. എല്ലാ ജീവാത്മകളും ബാബുയെ ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നു. നമ്മൾ ഈ പതിപ്പേരാക്കത്തിൽ വളരെ ദുവിയാണ്. ഓരോ വാതിലുകൾ തേരും അല്ല എന്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എവിടെ പോകുകയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിഞ്ചേ കർത്തവ്യത്തെക്കുറിച്ച് അറിയില്ല നമ്മൾ ആരുടെ അടുത്തേക്കു പോകുന്നു എന്നറിയില്ല, ശ്രിവൻ്തേ ക്ഷേത്രത്തിൽ പോകുന്നുണ്ട് പക്ഷേ ശ്രിവന്നാരാണെന്ന് അവർക്കുണ്ട്. എവിടെ പോകാലും തല കുന്നിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ ശ്രിവൻ്തേരുന്നും എപ്പോൾ വന്നുവെന്നും അവർക്കുണ്ട്. ലക്ഷ്മീനാരായണരെ ക്ഷേത്രത്തിലും പോകുന്നുണ്ട് പക്ഷേ ഇവർ എപ്പോഴാണുള്ളത്, എങ്ങനെയാണ് രാജ്യം നേടിയത് എന്നറിയില്ല. ദിൽവാഡാ ക്ഷേത്രത്തിലും പോകുന്നുണ്ട് അവിടെ ആര്ത്തിവേം്പുണ്ടെങ്കിലും ഈ ആരാണെന്നറിയില്ല. ജഗദംബയുടെ അടുത്ത് പോകുന്നുണ്ടെങ്കിലും എപ്പോൾ വന്നുവെന്നും എന്തു ചെയ്തുവെന്നും അറിയാതെ കേവലം പോയി തല കുന്നിയ്ക്കുന്നു. കുട്ടിയെ നൽകു അത് നൽകു, ഈ നൽകു എന്ന് പറഞ്ഞ് പ്രാർത്ഥിയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഒന്നു മറിയുന്നില്ല. ശോമുവത്തിൽ പോയി എത്ര പരിശമിച്ച് ഏണിപ്പട്ടികൾ കയറുകയും ഇരഞ്ഞുകയും ചെയ്യുന്നു പക്ഷേ അവിടെ എന്നതാണ് വെച്ചിരിയ്ക്കുന്നത് എന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒന്നുമറിയില്ല. കല്ലിഞ്ചേ ഒരു ശോമുവം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്, ശോമുവത്തിലും ഗംഗാജലം പുറത്തേക്ക് വരുമെന്ന് പറയുന്നു. മുഗ്ധത്തിഞ്ചേ മുവത്തിലും അമൃത വരില്ല. തീർത്ഥമാടങ്ങളിൽ പോകുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ ആരുടെയും കർത്തവ്യത്തെക്കുറിച്ചിരുന്നില്ല, ഇവർ എപ്പോൾ വന്നുവെന്നും, വന്ന് എന്നതാണ് ചെയ്തതെന്നും നമ്മൾ എന്നാണ് പുജിയ്ക്കുന്നതെന്നും ഒരിയുന്നില്ല. ബുദ്ധിഹീനരായതുകാരണം അല്ലയോ പ്രഭു, അല്ലയോ ബാബു എന്നു പിളിയ്ക്കുന്നുണ്ട് എന്തുകൊണ്ടുനാൽ എല്ലാവരുടെയും അച്ചുനാണ്. മനുഷ്യർക്ക് മുന്ന് അച്ചുനുണ്ടെന്ന് പറയുന്നു-ങന്ന് ആത്മാക്കളുടെ അച്ചുൻ ശ്രിവൻ്തേ, രണ്ട് മുഴുവൻ മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയുടെ അതായത് മനുഷ്യകുലത്തിഞ്ചേ രചയിതാവ് പ്രജാപിതാ ബൈഹാ, മുന്ന് ലാകീക പിതാവ്. നയനഹീനർക്ക് വന്ന് വഴികാണിയ്ക്കു, ഞങ്ങൾ സദാ ഇപ്പക്കാരമായി മാറാം എന്നു പറഞ്ഞ് ഭക്തരും ഒരു ഭഗവാനെ ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നു. ഈ കലിയുഗം ദുഖാഭിയാസം. സത്യയുഗം സുഖാഭിയാസം. എവിടെ നിന്നാണോ നമ്മൾ ആത്മാക്കൾ പാർട്ട് അഭിനയിക്കാൻ വരുന്നത് അതിനെ ശാന്തിയാമമെന്ന് പറയുന്നു. ആത്മാവിന് ഈ ശരീരരൂപിയാകുന്ന വാദ്യോപകരണം അതായത് കർമ്മോന്ത്രിയങ്ങൾ ഇവിടെ ലഭിയ്ക്കുന്നു, ഇതിലുടെ ആത്മാവ് കർമ്മം ചെയ്യുന്നു. ആത്മാവ് അവിനാശിയാണ്, ശരീരം പിനാശിയാണ്. ആത്മാവ് പാരലാക്കീക പരംപിതാ പരമാത്മാ പിഞ്ചേ സന്താനമാണ്. ലഭകീക അച്ചുഞ്ചേ സന്താനമാണ് ശരീരം. ആത്മാവിന്റെ അച്ചുഞ്ചേ ഒന്നു തന്നെയാണ്, ആ അച്ചുനെ ഓർമ്മിയ്ക്കുന്നതിലുടെയാണ് സന്ധർത്ഥം ലഭിയ്ക്കുന്നത്. പരിധിയില്ലാത്ത സുവത്തിഞ്ചേയും ശാന്തിയുടെയും സന്ധർത്ഥം ഒരു മനുഷ്യർക്ക് നിന്നും ലഭിയ്ക്കില്ല. ആരുത്തനെയാകട്ട ബൈഹാ, വിഷ്ണു, ശക്രനെയും ദേവത എന്നു പറയുന്നു, പരമാത്മാവ് ഒരു ശ്രിവന്നാണ്. ശ്രിവ പരമാത്മായ നമ എന്നു പറയുന്നു, ബൈഹാ പരമാത്മായ നമ എന്നു പറയില്ല. ക്ഷേത്രങ്ങൾ പലതുണ്ടെങ്കിലും ആരുടെയും കർത്തവ്യത്തെക്കുറിച്ച് അറിയുന്നില്ല. ഉയർന്നതിലും ഉയർന്നത് പരംപിതാ പരമാത്മാവാണ്, പിന്നീട് ബൈഹാ, വിഷ്ണു, ശക്രനെയും ദേവത എന്നു പറയില്ല. ശ്രിവൻ്തേ നിരാകാരൻ വേരെയാണ്, ആകാരിയായ ശക്രൻ ദേവതയാണ്. പരമാത്മാ ആണാണ്, ഈ ചോദ്യാവലി നല്ല രീതിയിൽ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കണം. ആദ്യമാദ്യം സർബ്ബത്തിഞ്ചേ രചയിതാവായ ബാബുയെ അറിയണം. മനുഷ്യർ ഭക്തിയിൽ അലഞ്ഞുകൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ലക്ഷ്മീ നാരായ

என்க ஸுற்றுத்திரெந் அயிகாரியாள்,அவ்விடெ ஸுவா ஸுவமாள். ஹவிடெ எல்லாவற்று டுவி கக்குளாள். ஹா லோகஂ தென் பசுயதாள். ஸதழுஶ்தித்தில் ளாரதம் பவிட்ட ஸ்தாபினம் அடிஶமமாயிருநூ, யமொ ராஜா ராளி தமொ பிஜா ஸ்ரவுஷு பாவகமாள். பதித்தெ பாவகமாக்கி மாருந்த ஏரேயொடு பரங்பிதா பரமாத்மாவாள். ராயயும் கூஷ்ணாநு ஸதழுஶ்தித்திலெ ராஜகுமாரநூ குமாரியுமாள், அவர் ஸயங் வரதத்தினுஷேஷங் லகஷ்மீநாராயணநாராயி மாருநூ. ஸ்ரீதெதை ஶ்ரிவாலயம் எநூ பர யுநூ, ஹபூஶ் ளாரதமாதாகசீக்க ஜதைந்திரெந் கலஶம் நஞ்சி அவர்லியுடெ வொபை எல்லாவறையும் பாவகமாக்கி மாருகயாள். ளாரதத்தில் பவிட்ட ராஜுமாயிருநூ, ஹபூஶ் அபவிட்ட ராஜுமாள். ஸ்தாபினம் யர்மத்தினு பகரம் ஸ்தாபினம் அயர்மமாயி மாரிகசீன்து, வீளைு வொபை வங் பாவகமாக்கி மாருநூ, வொபை அதுமாகக்கேஞ்ச ஸங்ஸாரிக்குநூ தொள் பரங்பிதா பரமாத்மா வனிதியக்குக்கயாள். அதுமா பரமாத்மா வஜரைக்காலம் வேற்பெட்டிருநூ, நினைஶ் வஜரைக்காலமாயி வேற்பெட்டிருநூ, ஹபூஶ் திகழும் ரோஸியும் பதித்தும் கக்கையுக்கு தூலுபவுமாயி மாரிகசீன்து. வீளைு நினைஶ்ரக்க எனியக்கு ஸமாநமாயி மார்வமக்கில் பூருஷார்த்தம் செழுள்ள, ஹத் ளாரத மாதா ஶக்தி அவதாரமாள். ஹா ஶிவ வொபையெ தெந் அஷ்டாயி அங்கீகரியக்குநூ. வொபையுமாயி யோஶம் வய்க்குந்திலுடெ ஶக்தி லலி யக்குநூ ஹதிலியுடெ 5 விகாரணங்குடெ மேல் ஜயம் நேடி மாயயை ஜயிச்சு ஜகத்தினெ ஜயிக்குந்தவராயி மாருநூ. ஹத் ஜயத்திரெந்தும் தோன்வியுடெயும் கஜியாள். ஹா லோகத்திரெந் எளிழுகியும் ஜோடி பியும் மனஸ்திலாக்குந்திலுடெ நினைஶ்ரக்க சுகவர்த்தீ ராஜாவாயி மாராள் ஸாயியக்குநூ. வொபை தென்யாள் ஸ்ரீத்திலேக்க வேள்கி பவிட்டத, ஸுவ, ஶாந்தியுடெ ஸபுத்த நஞ்குந்த. ஹத் ராஜ யோகமாள், ஹாயோகியிக்க ராஜயோஹம் பரிக்காள் ஸாயிக்கில்ல.

നടക്കണം. സർവ്വതീരും ദയ കാണിക്കുന്നത് ഒരു ബാബു തന്നെയാണ്. ബാബു അഞ്ചാനത്തിന്റെ സാഗരനാണ്, സുവത്തിന്റെ സാഗരനാണ്. ബാബു ഈ മാതാക്കൾക്ക് അഞ്ചാനത്തിന്റെ കലശം നൽകുന്നു ഇതിലുടെ സർവ്വ രൈയും പാവനമാക്കാൻ സാധിയ്ക്കുന്നു. ബാക്കി വെള്ളത്തിന്റെ നദിയ്ക്ക് പാവനമാക്കി മാറ്റാൻ സാധിയ്ക്കില്ല. ഇത് ഗ്രാമാതാക്കളാണ്. അവർക്ക് അഞ്ചാനത്തിന്റെ കലശം ലഭിയ്ക്കുന്നു. ഇത് പറിപ്പാണ്, പറിച്ച് ദേവതയായി മാറണം. ബ്രഹ്മണ, ദേവത, ക്ഷത്രിയ, വൈഷ്യ, ശുദ്ധർ, ഈ നാലു വർണ്ണങ്ങളുണ്ട്. ഇപ്രകാരം 84 ജമങ്ങളുടെ ചട്ടം കുറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിയ്ക്കുന്നു. ഈ ചട്ടക്കെത്ത അറയുന്നതിലുടെ നിങ്ങൾക്ക് പക്കവർത്തി രാജാ രാണിയായി മാറാൻ സാധിക്കും. നല്ലത്.

ബാപ്പാദയുടെയും മധുര മധുരമായ ജഗദംബ അമ്മയുടെയും കളഞ്ഞുപോയി തിരികെ കിട്ടിയ കുട്ടികളെ പ്രതി സ്നേഹം സ്മരണകളും സുപ്രഭാതവും, ആത്മീയ അഷ്ടാവന്നേ ആത്മീയ കുട്ടികൾക്ക് നമസ്കാരം.

ധാരണയ്ക്കുള്ള മുഖ്യ സാരം-

- 1) പവിത്രതയുടെ ബലത്തിലുടെ ശ്രീമതത്തിലുടെ ഭാരതത്തെ സർബ്ബമാക്കി മാറ്റുന്നതിന്റെ സേവനം ചെയ്യണം. എല്ലാവരെയും ഒരു ബാബുയുടെ ആജഞ്ച കേൾപ്പിക്കണം - പവിത്രമായി മാറുകയാണെങ്കിൽ പവിത്ര ലോകത്തിന്റെ അധികാരിയായി മാറു.
- 2) ഓരോരുത്തർക്കും മുന്നുഷ്ടിന്റെ പരിചയം നൽകി ദുഖാമത്തിൽ നിന്നും ശാന്തി ധാരണത്തിലേക്കും സുവ ധാരണത്തിലേക്കും പോകുന്നതിനുള്ള വഴി കാണിച്ചു കൊടുത്ത്, അവരെ അലച്ചിലിൽ നിന്ന് മുക്തമാക്കണം.

വരദാനം:- മര്യാദ പുരുഷാത്തമനായി സദാ പരിക്കുന്ന കലയിൽ പരിക്കുന്ന നമ്പർവണം വിജയിയായി ഭവിക്കു

നമ്പർവണ്ണിന്റെ വിശേഷതയാണ് ഓരോ കാര്യത്തിലും വിജയിക്കുന്നവർ. ഒരു കാര്യത്തിലും പരാജയമുണ്ടാകില്ല, സദാ വിജയി. അമ്ഭവാ പോകെ-പോകെ ഇടക്ക് പരാജയമുണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണമാണ് മര്യാദകളിൽ ഏറ്റക്കുറച്ചിലുണ്ടാകുക. എന്നാൽ ഈ സംഗമയുഗമാണ് മര്യാദ പുരുഷാത്തമനാകുന്നതിന്റെ യുഗം. പുരുഷന്മല്ല, സ്ത്രീയല്ല എന്നാൽ പുരുഷാത്തമൻ, ഈ സ്മൃതിയിൽ സദാ കഴിയു എങ്കിൽ പരിക്കുന്ന കലയിൽ പൊയ്ക്കാണ്ടിരിക്കും, താഴെ നിൽക്കില്ല. പരിക്കുന്ന കലയുള്ളവർ സെക്കന്റിൽ സർവ്വ സമസ്യകളെയും മറികടക്കും.

സ്ന്മാഗന്ധി:- ഒരു ബാബുയുടെ ശ്രേഷ്ഠം സംഗത്തിൽ കഴിയു എങ്കിൽ മറ്റാരു സംഗത്തിനും പ്രഭാവമുണ്ടാക്കാൻ സാധിക്കില്ല.

മാത്രേശരതയുടെ അമുല്യമായ മഹാവാക്യങ്ങൾ

1. അഞ്ചാന ഭാതാവിലുടെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അഞ്ചാനത്തിന്റെ പുതിയ മുഖ്യമായ പോയിന്റുകൾ - നമ്പർ മനുഷ്യാത്മകൾക്ക് ഏറ്റവുമാദ്യം ഏതൊരു മുഖ്യമായ പോയിന്റാണ് ബുദ്ധിയിൽ വെക്കേണ്ടത്? ഇതിനുമേൽ വളരെ നല്ല ശ്രദ്ധയും വെക്കണം. ഏറ്റവുമാദ്യം ഈയെയാരു പകാ നിശ്ചയം വെക്കണം, നമ്മ പതിപ്പിക്കുന്നത് ആരാണ്? രണ്ടാമത്തെ പോയിന്റെ നാമമല്ലാവരും മനുഷ്യാത്മകളാണ്, പരമാ തമാവ് നമ്പുടെ പിതാവാണ്. നമ്പർ ആത്മാക്കളാകുന്ന കുട്ടികളും പരമാത്മാവാകുന്ന പിതാവും രണ്ടും പ്രത്യസ്തമാണ്. മുന്നാമത്തെ പോയിന്റെ ഇഷ്ടശരം അനന്തമല്ല. ഇഷ്ടശരം സർവ്വവ്യാപിയുമല്ല. ഇപ്പോൾ ഈ അഞ്ചാനമാണ് ബുദ്ധിയിൽ വെക്കേണ്ടതായുള്ളത്. അതിനാൽ നമ്പുടെ അഞ്ചാനം മറ്റുള്ളവർിൽ നിന്നും പ്രത്യസ്തമാണ്. ലോകത്തിലുള്ളവർ പരമാത്മാവിന്റെ അഞ്ചാനം അവരിലുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, അവരോട് നിങ്ങൾ ചോദിക്കണം, നിങ്ങളിൽ ഏത് അഞ്ചാനമാണുള്ളത്? അപ്പോൾ അവർ പറയും, ഇഷ്ടശരം സർവ്വവ്യാപിയാണ്. എന്നാൽ പരമാത്മാവ് പറയുന്നത്, ഏൻ്റെ അഞ്ചാനം എന്നിലുടെ മാത്രമാണ് ലഭിക്കുന്നത്. എങ്ങനെയാണോ ഒരു വക്കീലിൽ നിന്നും വക്കീലാകുവാനുള്ള അഞ്ചാനവും, ഡോക്ടറി ലൂടെ ഡോക്ടറാകുവാനുള്ള അഞ്ചാനവും ലഭിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ധാരാളം വക്കീലമാരുള്ളതിനാൽ, ഏതെങ്കിലും ഒരു വക്കീലിൽ നിന്നും പതിപ്പ് ലഭിക്കാവുന്നതാണ്, അതുപോലെ ഒരു ഡോക്ടറിൽ നിന്നും പറി

കുന്നില്ലെങ്കിൽ മറ്റാരു ഡോക്ടർലുടെ പറിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഇഷ്യറീയ ജനാനം ഒരേയൊരു പരമാത്മാവിന്നല്ലാതെ മറ്റാരു മനുഷ്യാത്മാവിനും, സാധുകൾക്കോ, സന്ധാസിമാർക്കോ, മാഹാത്മാക്ഷർക്കോ ആർക്കും പറിപ്പിക്കുവാൻ സാധിക്കില്ല. അപ്പോൾ ഇവർിലെല്ലാം പരമാത്മാവിന്റെ ജനാനമാണുള്ളതെന്ന് നമുക്കെങ്ങെനെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും? നാലാമതെത പോയിന്തിരാൻ പരമാത്മാവ് ഓരോ യുഗം അളിലും അവതരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ പരമാത്മാവ് ഓരോ കല്പവും ഒരേയൊരു തവണ ഈ സംഗമയും ഗതിൽ മാത്രമാണ് അതായത് കലിയുഗത്തിന്റെ അന്ത്യവും സത്യയുഗത്തിന്റെ ആദിയുമായ സംഗമയും ഗതിലും മാത്രമാണ് വരുന്നത്. അനേക ധർമ്മത്തിന്റെ വിനാശം ചെയ്തിച്ചു, ഒരേയൊരു ആദി സന്നാതനാ ധർമ്മത്തിന്റെ സ്ഥാപനയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ പിനെ പരമാത്മാവിന് എങ്ങെനെ ഓരോ യുഗത്തിലും പരാൻ സാധിക്കും? ഗീതയിലെ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ ദാപരയുഗത്തിലാണ് വരുന്നതെന്ന് പറയുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളെയും തെളിയിച്ച് പാഠത്തുകൊടുക്കണം, ഗീതയിലെ ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണന്നല്ല, ശ്രീപാർമ്മാത്മാവാണ്, അതും ഗീത ദാപരയുഗത്തിലല്ല ഉച്ചരിച്ചത്. ഭഗവാൻ ഗീത ഉച്ചരിച്ചത്, സംഗമയുഗത്തിലാണ്. അഞ്ചാമതെത പോയിന്തെ ഗുരുവില്ലാതെ ഓലാരമായ അന്യകാരമെന്നു പറയുന്നുണ്ട്, ആ ഗുരു ആരാൻ? മനുഷ്യ സൃഷ്ടിയാകുന്ന വൃക്ഷം തലകീഴായതാണെന്നു പറയുന്നുണ്ട് അതെങ്ങനെയാണ്, നമുക്കെങ്ങെനെ പണ്ണു വിജാരണങ്ങളുടെ മേൽ വിജയം പ്രാപ്തമാക്കണം? ആറാമതെത പോയിന്തിരാൻ, നമ്മൾ പാണ്ഡിവ യോഖാക്കളാണ്, ആരോടൊപ്പമാണോ സാക്ഷാത് പരമാത്മാവുള്ളത് അവർക്ക് മാത്രമാണ് വിജയമുള്ളത്. ഏഴാമതെത പോയിന്തെ പരമാത്മാവ് സ്വയം സർവ്വശക്തനാണെങ്കിൽ ആരാണോ പൂർണ്ണമായും പരമാത്മാവിന് കൂട്ട് നൽകിയത്, അവർക്കും പരമാത്മാവിലുടെ ലൈറ്റിന്റെയും മെറ്റിന്റെയും കിരീടം ലഭിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം തന്നെ ബുദ്ധിയിലുണ്ടായിരിക്കണം, ഇതിനെന്തെന്നും യാണ് ജനാനമെന്ന് പറയുന്നത്.

2) ദുർഭാഗ്യശാലിയും സൗഭാഗ്യശാലിയുമാകുന്നതിന്റെ ആധാരമെന്താണ് -

ദുർഭാഗ്യശാലി, സൗഭാഗ്യശാലി ഈ രണ്ടു ശബ്ദങ്ങളും ഏതിന്റെ ആധാരത്തിലാണ് ഉണ്ടാകുന്നത്? നമുക്കിരിയാം സൗഭാഗ്യശാലിയാക്കുന്നത് പരമാത്മാവാണ്, ദുർഭാഗ്യശാലിയാക്കുന്നത്, സ്വയം മനുഷ്യർ തന്നെയാണ്. മനുഷ്യർക്ക് സർവ്വ സുവാദങ്ങളുമുണ്ടെങ്കിൽ നല്ല ഭാഗ്യമാണെന്നു പറയുന്നു. എപ്പോഴാണോ മനുഷ്യർ സ്വയത്തെ ദുഖിയാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത്, അപ്പോൾ പറയുന്നു, എനിക്ക് ദുർഭാഗ്യമാണെന്ന്. പരമാത്മാവിലുടെയാണ് സൗഭാഗ്യവും ദുർഭാഗ്യവും ലഭിക്കുന്നതെന്ന് നമുക്കൊരിക്കലും പറയുവാൻ സാധിക്കില്ല. ഇങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുക എന്നത് വളരെ വലിയ വിധ്യാത്മരമാണ്. പരമാത്മാവ് നാശം സൗഭാഗ്യശാലിയാക്കുവാണെന്ന് വന്നിൽക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഭാഗ്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും നശിപ്പിക്കുന്നതും ഇതെല്ലാം തന്നെ കർമ്മത്തിനെ ആധാരമാക്കിയാണുള്ളത്. ഇതെല്ലാം തന്നെ മനുഷ്യരുടെ സംസ്കാരങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയാണ്. പിന്നീട് നമ്മളിൽ നിന്നുന്ന പാപത്തിന്റെയും പുണ്യത്തിന്റെ സംസ്കാരങ്ങൾക്കുസ്ഥി ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യർക്ക് ഈ രഹസ്യത്തെക്കുറിച്ച് അറിയാത്തതിനാൽ പരമാത്മാവിനുമേൽ ഭോഷമാരോപിക്കുന്നു. നോക്കു, മനുഷ്യർ സ്വയത്തെ സുഖിയാക്കി വെക്കുന്നതിനു വേണ്ടി, മായയുടെ എത്ര വിധികളാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്, ആ മായ തന്നെ സുവമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി ജീവിക്കുന്നവരുമുണ്ട്, ചിലർ മായയെ സന്ധ്യസിച്ചു മായയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിലും എന്തു തന്നെ ചെയ്താലും റിസർട്ട് (പരിശാമം) ദുഖത്തിലേക്കാണ് പൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. എപ്പോഴാണോ സൃഷ്ടിയിൽ അപാര ദുഖമുണ്ടാകുന്നത്, അപ്പോഴാണ് സ്വയം പരമാത്മാവ് വന്ന് ഗുപ്തരുപത്തിൽ തന്റെ ഇഴശരീയമായ യോഗ്യക്രതിയിലുടെ ദൈവീക സൃഷ്ടിയുടെ സ്ഥാപന ചെയ്തിച്ചു സർവ്വ മനുഷ്യാത്മാക്കലെയും സൗഭാഗ്യശാലിക്കാക്കി മാറ്റുന്നത്. ശരി. ഓംശാന്തി.